

**PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR**

INFORMARE

referitoare neconstituționalitatea prevederilor art.8 alin.(2) din Legea nr.61/1991 pentru sancționarea faptelor de încălcare a unor norme de conviețuire socială, a ordinii și liniștii publice

Către: Biroul permanent al Camerei Deputaților

De la: Secretarul general al Camerei Deputaților

Vă informăm că prin Decizia nr. 174 din 28.03.2013, definitivă și general obligatorie, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.315 din 31.05. 2013, Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiilor art.8 alin.(2) din Legea nr. 61/1991 pentru sancționarea faptelor de încălcare a unor norme de conviețuire socială, a ordinii și liniștii publice sunt neconstituționale.

Potrivit prevederilor art.147 alin.(1) din Constituția României, republicată, dispozițiile din legile în vigoare constatate ca fiind neconstituționale își încetează efectele juridice la 45 de zile de la publicarea deciziei Curții Constituționale, dacă, în acest interval, Parlamentul nu pune de acord prevederile neconstituționale cu dispozițiile Constituției.

Anexăm alăturat, Decizia Curții Constituționale nr. 174/2013.

SECRETAR GENERAL

CRISTIAN ADRIAN PANCIU

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 181 (XXV) — Nr. 315

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 31 mai 2013

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 174 din 28 martie 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 alin. (2) din Legea nr. 61/1991 pentru sancționarea faptelor de încălcare a unor norme de conviețuire socială, a ordinii și liniștii publice	2-4	Instalierii funcționarilor publici de secretar general ai Autorității Naționale pentru Cercetare Științifică de către Donatul Constantin Rănea	9
Decizia nr. 176 din 28 martie 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 alin. 6 și art. 392 alin. 1 din Codul de procedură penală	4-8	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 178 din 28 martie 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 alin. 2 din Codul de procedură penală	7-8	73. — Ordin al ministrului afacerilor interne privind organizarea și funcționarea camerelor de corpuri delictale	10-27
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI			
226. — Decizie privind înlocuirea, prin acordul părților, a raportului de serviciu al domnului Florin Ionel, inspector guvernamental în cadrul Secretariatului General al Guvernului	9	238. — Ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale privind aprobarea Catalogului oficial al solurilor de plante de cultură din România pentru anul 2013	28
227. — Decizie privind eliberarea domnului Silviu-Gabriel Szentesi din funcția de vicepreședinte, cu rang de subsecretar de stat, al Autorității Naționale pentru Cercetare Științifică	9	629. — Ordin al viceprim-ministrului, ministrului finanțelor publice, pentru modificarea Statutului CEC BANK — S.A., aprobat prin Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 425/2008	28
228. — Decizie privind înlocuirea exercitării, cu caracter temporar, a funcției publice vacante din categoria		740. — Ordin al ministrului delegat pentru buget privind prospectele de emisiune a obligațiunilor de stat de tip benchmark aferente lunii iunie 2013	29-30
		3.805. — Ordin al ministrului educației naționale pentru modificarea anexei nr. 2 la Ordinul ministrului educației naționale nr. 3.622/2013 privind sesiunea specială de evaluare națională 2013 pentru elevii din clase a VIII-a participanți la toburile naționale de pregătire pentru olimpiade internaționale	31

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 174

din 28 martie 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 alin. (2) din Legea nr. 61/1991 pentru sancționarea faptelor de încălcare a unor norme de conviețuire socială, a ordinii și liniștii publice

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Claudia-Margareta Krupenachi	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluținerea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 alin. (2) din Legea nr. 61/1991 pentru sancționarea faptelor de încălcare a unor norme de conviețuire socială, a ordinii și liniștii publice, excepție ridicată de Marius Enache în Dosarul nr. 8.399/302/2012 al Judecătorei Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă și care formează obiectul Dosarului nr. 1.340D/2012 al Curții Constituționale.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public.

Acesta solicită admiterea excepției de neconstituționalitate, susținând în esență că inexistența unei căi de atac împotriva hotărârii judecătorești prin care judecătoria soluționează plângerea contravențională echivalează cu imposibilitatea exercitării controlului judecătoresc garantat de art. 129 din Constituție și al dreptului la un proces echitabil, consacrate de art. 21 din Legea fundamentală.

CURTEA

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin încheierea din 12 septembrie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 8.399/302/2012, Judecătoria Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 alin. (2) din Legea nr. 61/1991 pentru sancționarea faptelor de încălcare a unor norme de conviețuire socială, a ordinii și liniștii publice, excepție ridicată de Marius Enache într-o cauză având ca obiect soluținerea plângerii formulate împotriva unui proces-verbal de constatare și sancționare a unei contravenții prevăzute de Legea nr. 61/1991.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile de lege criticate, prin care este eliminată singura cale de atac în materia contravențiilor, aduc atingere principiului liberului acces la justiție, dreptului la un proces echitabil, dreptului la apărare, unității, imparțialității și egalității justiției, golindu-se astfel de conținut și principiul exercitării căilor de atac. Curtea Europeană a Drepturilor Omului

a statuat constant în jurisprudența sa că limitările aduse accesului liber la justiție nu trebuie să atingă substanța dreptului, legiuitorul având obligația de a garanta caracterul efectiv al acestuia.

Autorul excepției mai precizează că, în practică, unele instanțe de judecată, în ipșa unei căi de atac împotriva propriilor hotărâri, absolutizează prezunția de legalitate și temeinicie a procesului-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor, nu își mai exercită rolul activ în ceea ce privește administrarea tuturor probelor, utilă, pertinente și concludente în cauză, respingând astfel plângerile contravenționale fără a intra în cercetarea fondului. Această conduită procesuală diferită a instanțelor de judecată nesocotește prezunția de nevinovăție, văzută, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, ca una dintre garanțiile fundamentale ale dreptului la un proces echitabil, și afectează principiul unității, imparțialității și al egalității justiției.

Judecătoria Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă consideră că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, având în vedere Decizia nr. 500 din 15 mai 2012 a Curții Constituționale.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Dispozițiile art. 8 alin. (2) din Legea nr. 61/1991 nu îngreunează accesul liber la justiție al persoanelor interesate, nu contravin dreptului la un proces echitabil și nici dreptului la un recurs efectiv la o instanță națională, dar împiedică prelungirea excesivă a duratei procesului și contribuie prin aceasta la soluținerea cauzei într-un termen rezonabil. Eliminarea căii de atac a recursului împotriva hotărârii judecătorești prin care a fost soluționată în primă instanță plângerea contravențională nu înfrânge prevederile constituționale ale art. 11 și art. 20, dispozițiile convenționale invocate consacrand posibilitatea de a accede la un grad de jurisdicție, care a și fost exercitat de autorul excepției. Totodată, instituirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești este de competență exclusivă a legiuitorului, potrivit art. 126 alin. (2) și art. 129 din Constituție. În considerarea unor situații deosebite, legiuitorul poate institui reguli speciale de procedură, precum și modalități de exercitare a drepturilor procedurale, astfel încât accesul liber la justiție nu înseamnă accesul în toate cazurile la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 8 alin. (2) din Legea nr. 61/1991 sunt neconstituționale, în sensul celor constatate de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 500 din 15 mai 2012.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul înlocuit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 8 alin. (2) din Legea nr. 61/1991 pentru sancționarea faptelor de încălcare a unor norme de conviețuire socială, a ordinii și liniștii publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 77 din 31 ianuarie 2011. Textul de lege criticat are următorul cuprins:

— Art. 8 alin. (2): „(2) Hotărârea judecătorească prin care judecătoria soluționează plângerea este definitivă și irevocabilă.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, textul de lege criticat contravine normelor constituționale ale art. 21 alin. (1)—(3) privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, art. 24 alin. (1) privind dreptul la apărare, art. 53 alin. (2) laza finală, potrivit căreia restrângerea exercitării unor drepturi sau al unor libertăți este permisă numai dacă nu aduce atingere existenței dreptului sau a libertății, art. 124 alin. (2) privind unicitatea, imparțialitatea și egalitatea justiției și ale art. 129 referitor la folosirea căilor de atac. De asemenea, sunt invocate și prevederile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta este întemeiată, urmând a fi admisă pentru următoarele considerente:

Din economia prevederilor Legii nr. 61/1991 pentru sancționarea faptelor de încălcare a unor norme de conviețuire socială, a ordinii și liniștii publice, Curtea reține că, împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor reglementate de acest act normativ se poate face plângere în termen de 15 zile de la comunicarea acestuia, solicitarea sa fiind de competența materială a judecătoriei. Potrivit dispozițiilor legale criticate, hotărârea judecătorească prin care judecătoria soluționează plângerea este definitivă și irevocabilă.

Curtea observă că prevederile actuale ale art. 8 alin. (2) din Legea nr. 61/1991 au fost introduse inițial în art. 9 alin. (2) din lege, în forma în care aceasta a fost republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 387 din 18 august 2000, prin art. XI din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 714 din 26 octombrie 2010. Legea nr. 61/1991 a fost republicată în temeiul art. II din Legea nr. 153/2010, în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 77 din 31 ianuarie 2011, dându-se textelor o nouă numerotare, astfel că art. 9 alin. (2) a devenit art. 8 alin. (2), care face obiectul excepției de neconstituționalitate. Anterior modificării legislative menționate, Legea nr. 61/1991 prevedea, pentru contestarea hotărârii pronunțate de judecătoria pentru soluționarea plângerii împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției, în complet format dintr-un singur judecător, posibilitatea formulării unei cereri de reexaminare soluționate în termen de 3 zile de aceeași instanță, în complet format din 2 judecători, această hotărâre fiind definitivă (art. 9, 13 și 14).

În examinarea excepției de neconstituționalitate, Curtea are în vedere faptul că prin Decizia nr. 500 din 15 mai 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 482 din 18 iulie 2012, instanța de contencios constituțional a constatat, printre altele, neconstituționalitatea dispozițiilor art. 118 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind

circulația pe drumurile publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 3 august 2006, care aveau următorul conținut: „Hotărârea judecătorească prin care judecătoria soluționează plângerea este definitivă și irevocabilă.” Pentru a ajunge la această soluție, care a reconsiderat jurisprudența sa în materie, Curtea a pornit de la constatarea că „în practică, unele instanțe de judecată, în lipsa unei căi de atac împotriva hotărârilor pe care le pronunță, absolutizează prezumția de legalitate și temeinicie a procesului-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor în materia circulației pe drumurile publice. Aceste instanțe nu își mai exercită astfel rolul activ în ceea ce privește administrarea tuturor probelor utile, pertinente și concludente în cauză, respingând astfel plângerile contravenționale fără a intra în cercetarea fondului.” Curtea a apreciat că această conduită poate constitui premisa unor viitoare condamnări ale statului român de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului, având în vedere jurisprudența acestei instanțe.

Curtea a reținut, în continuare, că, în exercitarea prerogativelor sale privind reglementarea căilor de atac sau exceptarea de la exercitarea lor, legiuitorul trebuie să aibă în vedere și respectarea celorlalte principii și texte constituționale de referință. Or, în materia contravențiilor la regulul circulației pe drumurile publice, prin eliminarea controlului judiciar al hotărârilor pronunțate de judecătoria se aduce atingere principiului accesului liber la justiție, dreptului la un proces echitabil, dreptului la apărare, unicității, imparțialității și egalității justiției, golindu-se astfel de conținut principiul exercitării căilor de atac.

Dispozițiile legale ce constituie obiectul prezentei excepții de neconstituționalitate se referă la hotărârea judecătorească prin care este soluționată plângerea formulată împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor reglementate de art. 3 din Legea nr. 61/1991. Chiar dacă, în cazul de față, obiectul de reglementare al actului normativ examinat îl constituie incriminarea faptelor de încălcare a unor norme de conviețuire socială, a ordinii și liniștii publice — clasificate în infracțiuni și contravenții — și stabilirea sancțiunilor corespunzătoare, Curtea constată existența unei similitudini în privința normelor de procedură criticate, referitoare la modalitatea de contestare a procesului-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor, cu cele analizate prin decizii mai sus indicate, referitoare la contestarea procesului-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor la regulul circulației pe drumurile publice. În acest sens, Curtea observă și dispozițiile art. 10 din Legea nr. 61/1991, potrivit cărora prevederile acestei legi se întregesc cu cele din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 268 din 22 aprilie 2002, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția dispozițiilor privind plata a jumătate din minimul amenzii.

Totodată, atât dispozițiile art. 118 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 — constatate ca fiind neconstituționale prin Decizia nr. 500 din 15 mai 2012 — cât și cele ale art. 8 alin. (2) din Legea nr. 61/1991 (având, de altfel, conținut identic), au fost introduse prin dispozițiile art. X, respectiv art. XI din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor.

Prin urmare, fiind vorba de același domeniu al dreptului — dreptul contravențional — Curtea constată că argumentele de principiu reținute prin Decizia nr. 500 din 15 mai 2012 sunt valabile, *mutatis mutandis*, și în prezenta cauză.

Curtea constată, așadar, că eliminarea controlului judiciar al hotărârii pronunțate de judecătoria în materia contravențiilor ce

4

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI, PARTEA I, Nr. 316/31.V.2013

constituie fapta de încălcare a unor norme de conviețuire socială, a ordinii și liniștii publice aduce atingere art. 129 din Constituție, raportat la dreptul de acces liber la justiție și la dreptul la apărare, reprezentând în același timp o încălcare a cerințelor unui proces echitabil. În plus, prin conduita procesuală diferită a instanțelor de judecată, în sensul în care unele

administrează probatoriul în cauze, pe când altele nu intră în cercetarea fondului, se aduce atingere și art. 124 alin. (2) din Constituție privind unitatea, imparțialitatea și egalitatea justiției. Totodată, prin prisma argumentelor anterior reținute, Curtea reține că sunt încălcate și prevederile art. 53 alin. (2) teza finală din Legea fundamentală.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 148 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A d) și al art. 28 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Admite excepția de neconstituționalitate ridicată de Marius Enache în Dosarul nr. 8.390/302/2012 al Judecătorei Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă și constată că dispozițiile art. 8 alin. (2) din Legea nr. 61/1991 pentru sancționarea faptelor de încălcare a unor norme de conviețuire socială, a ordinii și liniștii publice, republicată, sunt neconstituționale.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Judecătorei Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, Pronunțată în ședința din data de 28 martie 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE:

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Claudia-Margarita Krupenschi

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 176

din 20 martie 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 6
și art. 392 alin. 1 din Codul de procedură penală

Augustin Zegrean — președinte
Aspazia Cojocaru — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Petre Lăzăroiu — judecător
Mircea Ștefan Minea — judecător
Ion Prădescu — judecător
Puskás Valentin Zoltan — judecător
Tudorel Toader — judecător
Oana Cristina Puică — magistrat-asistent

excepție ridicată de Viorica Luca în Dosarul nr. 5.464/1/P/2011 al Curții de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 1.382D/2012 și nr. 1.453D/2012, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public apreciază că fiind îndeplinite condițiile pentru conexarea dosarelor.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 1.453D/2012 la Dosarul nr. 1.382D/2012, care este primul înregistrat.

Cauza este în stare de judecată.

Președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă referitor la dispozițiile art. 392 alin. 1 din Codul de procedură penală, care reglementează procedura de judecare a contestației în anulare, deoarece acestea nu au legătură cu soluționarea cauzei în care a fost ridicată excepția, respectiv ca neîntemeiată în ceea ce privește dispozițiile art. 278¹ alin. 6 din Codul de procedură penală, invocând în acest sens jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Marinela Mincă.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 6 și art. 392 alin. 1 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Viorica Luca în Dosarul nr. 282/35/2012 al Curții de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.382D/2012.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că autorul excepției a depus la dosar note scrise prin care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 1.453D/2012, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ din Codul de procedură penală.